

Men jeg vil godt høre, om ministeren har gjort noget som helst for at prøve at se, om der kunne ske en koordinering, så det bare en gang imellem var muligt for ministeren at deltage på det nordiske plan. Er ministeren overhovedet interesseret i at mødes med sine nordiske kolleger og drøfte spørgsmål af fællesnordisk interesse? Eller er det, at det endnu ikke er lykkedes ministeren i de efterhånden 2 år, han har siddet, at få indpasset ét eneste møde i kalenderen, udtryk for, at ministeren faktisk ikke finder det nordiske samarbejde særlig væsentligt?

Formanden:

Hr. Ole Vagn Christensen som medspørger.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil også gerne følge op på det, hr. Ole Stavad her har rejst, nemlig det principielle i, at man deltager fra en af de økonomiske ministres side.

Jeg rejser spørgsmålet, fordi det vel ikke kan være finansministeren ubekendt, at det er, som om der har dannet sig et billede af, at Danmark ikke har en interesse i at have et nordisk samarbejde under denne regering. Når jeg fremfører det, er det ikke mindst på baggrund af de konflikter, der har været, og som jo i allerhøjeste grad drejer sig om økonomi. Det, jeg her hentyder til, er selvfølgelig spørgsmålet om NEFKO, og det ville være rart, hvis sådan noget blev afklaret i ministerkredsen.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg synes, det er dejligt med alle de bekymringer, man gør sig om, hvordan opgaverne varetages.

I de møder, jeg rent faktisk ikke har kunnet deltage i på grund af kommuneforhandlinger og finanslovforhandlingsafslutning, har der deltaget en embedsmand på det højeste niveau overhovedet på områderne i ministeriet, altså en afdelingschef. Jeg har skrevet til mine finansministerkolleger i Nordisk Ministerråds kreds om at flytte møderne, også op til det sidste møde den 27. oktober, som jeg ikke kunne deltage i, men hvor jeg havde regnet med at deltage. Jeg spurgte, om de kunne flytte mødet, og det har de også indvilget i. I hvert fald et af møderne blev flyttet, så det ikke faldt sammen med vore kommuneforhandlinger og finanslovdrøftelserne, som man også må tage højde for.

Jeg er den eneste minister, der også er ecofinminister, men jeg havde ikke mulighed for at

deltage den 27. oktober, idet min mor døde. Jeg var nødt til at være med ved hendes død og deltage i hendes begravelse, hvis Folketinget ellers tillader det.

Ole Stavad (S):

Jeg mener, at det, jeg sagde i mit første spørgsmål, viste en klar forståelse for, at en minister kan være i en situation, hvor man ikke kan deltage hver gang. Det er klart, at der kan være personlige forhold, som vi alle sammen må respektere, og derfor er jeg egentlig lidt skuffet over den tone, ministeren svarer i.

Det, jeg er optaget af i denne sag, er, at Danmark kommer til at placere sig på lige fod med de andre nordiske lande i det nordiske samarbejde, og jeg kan sige, at det er et samtaleemne i alle de øvrige lande. Jeg har aldrig oplevet en session i Nordisk Råd, hvor et land er blevet kritiseret så massivt, som tilfældet var for Danmarks vedkommende under sessionen for kort tid siden i Oslo. Kritikken kom fra samtlige landes repræsentanter og fra alle partigrupper, og derfor vil jeg godt spørge, om ikke ministeren vil svare på mit spørgsmål om eventuelt at lade skatteministeren repræsentere Danmark på regeringsniveau, når finansministeren er forhindret.

Formanden:

Så er det hr. Ole Vagn Christensen for et sidste spørgsmål som medspørger.

Ole Vagn Christensen (S):

Finansministeren snakkede om bekymringer. Hvis bekymringerne er der, er det på Danmarks vegne, for det er jo rigtigt, som hr. Ole Stavad her har redegjort for, at sådan var klimaet faktisk.

Kl. 13.10

Jeg vil også gerne spørge finansministeren, om det nordiske samarbejde skal være sådan et tagselvbord, hvor man siger: Der er noget, jeg kan lide, og noget, jeg ikke kan lide – i stedet for at udføres i den musketerånd, man sådan set har kørt i. Jeg mener, at eksemplet med NEFKO er et godt eksempel på, at man sådan set er brudt ud af kredsen, og hvis alle kan bryde ud, hvor er så det nordiske samarbejde? Vi beder om, at ministre påtager sig det ansvar, det er at være til stede og drøfte med deres kolleger: Hvordan skal vi tilrettelægge det her i fremtiden?